

VZLET

- * Zelená škola v akcii
- * Keď sa podarí, bude to prekvapko
- * V krajine národne hrdých

ROČNÍK 19

ČÍSLO 1

GYMNÁZIUM LIPANY

Vzlet

číslo 2

jún 2017

ročník 19

Vydavateľ:

Gymnázium Lipany

Komenského 13

082 71 Lipany

Koordinátorka:

Mgr. Alena Sledbníková

Šéfredaktorka:

Natália Skladaná

Do časopisu prispeli:

Jana Dudášová, Ján Havrila,

Milena Kaprálová, Rozália

Kaščáková, Júlia Kromková,

Mária Kromková, Sophia Mi-

šenčíková, Denisa Palgutová,

Kristína Sedláková,

Natália Skladaná,

Peter Tremko

Grafická úprava:

Milena Kaprálová

Jazyková úprava:

Mgr. Dušan Kazimír, PhD.

Fotografie:

z archívu školy

Ilustrácie:

Igor Sladkovský

Adresa redakcie:

Časopis Vzlet

Gymnázium Lipany

Komenského 13

082 71 Lipany

E-mail:

casopis.vzlet@gmail.com

Editoriál

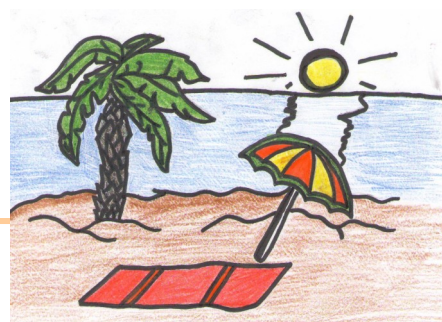
Ahojte, gymnazisti!

Konečne ju tu koniec školského roka, na ktorý mnohí čakali celých desať mesiacov, a s ním, samozrejme, aj ďalšie číslo Vzletu. Takže či už sa chystáš na dovolenku k moru alebo len za dom na záhradku, odporúčam ti pozrieť si náš husto naložený časopis, v ktorom je prehľad udalostí z našej školy, zopár pikošiek a, samozrejme, na posledných stranách aj vlastná tvorba, ktorú sme ani tentoraz nevynechali. Z udalostí si nezapadni pozrieť Zelenú školu v akcii a naozaj vydarený deň otvorených dverí na našom gymku. Potom po-

núkame aj postrehy našich žiakov z pobytov v zahraničí, či už je to Rusko alebo Mexiko. Marec je už síce dávno za nami, ale aj tak mu venujeme zopár riadkov, keďže je známy ako mesiac kníh. A nakoniec nezapadni hodiť očkom aj po úspechoch našich študentov, ktorých sa tento rok napilo naozaj veľa. Takže už len zmrzlinu do ruky a čítať.

Krásne leto vám všetkým praje

Natália Skladaná

Obsah čísla:

Zelená škola v akcii	3
Vitajte u nás	4
Lepšie raz vidieť ako trikrát počuť	5
„Načo je knižka,“ pomyslela si Alica...	6
Čítanie naše každodenné	7
Vo farbe slnka	7
Keď sa podarí, bude to prekvapko	8 - 9
Stretnutie nádejných novinárov	10
Spája nás rovnaký jazyk	11
V krajine národne hrdých	12 - 13
Mal Jur Hronec pravdu?	14
Naše úspechy	15
Výrazné doplnky	16 - 17
Vytrvalý spoločník	18
Z poetickej dielne	19

Autor:
Kristína
Sedláková,
septima

„Neváhaj
a príd' medzi
nás!“

Zelená škola v akcii

V závere minulého školského roka naša škola po úspešnom absolvovaní hodnotiacej návštevy konzultantov Zelenej školy po tretíkrát za sebou obhájila a získala medzinárodný certifikát a vlajku Zelenej školy.

Program Zelená škola (*Eco-Schools*) je najväčší environmentálny vzdelávací program pre deti a mládež na svete. V roku 2003 získal uznanie Environmentálneho programu OSN (*UNEP*) ako model vzdelávania pre trvalo udržateľný rozvoj.

My sa do programu zapájame už siedmy rok, a to ako jediná škola v Lipanoch. Program funguje na princípe participácie žiakov, ktorí sú súčasťou Kolégia Zelenej školy v škole. S pomocou žiakov, koordinátoriek a, samozrejme, s pomocou vedenia školy sme sa v rámci dvojročného certifikačného obdobia snažili riešiť problémy na tému Zeleň a ochrana prírody.

byliniek v bylinkovej špirále, vytvorenie náučno-relaxačného miesta na školskom dvore pri bylinkovej špirále, kde si naši žiaci môžu v pokoji oddýchať.

Zrealizovali sme rôzne aktivity: školu polievania kvetov, Deň vody, výstavbu bylinkovej špirály, výsadbu kvitnúcich kvetov a drevín v areáli školy, výsadbu

na lavičkách z použitých drevených paliet, ktoré sme sami vytvorili, alebo sa môžu dozvedieť niečo viac o bylinkách z kníh z „drevenej boudky“. Pri dovŕšení nášho diela sme si zase pomohli enviroprojektom s názvom *S.L.N.K.O.*, v rámci ktorého naša škola získala solárnu sušičku, v ktorej sme sušili nami dopestované bylinky.

Aj v tomto roku vás chceme osloviť, a preto sme na Deň vody pre vás i učiteľov pripravili rôzne aktivity - hravé, názorné, edukačné i zábavné. Mohli ste formou súťaže (pitie vody cez slamku) oceniť jedinečnú chuť čistej vody z vodovodu, pripravenými pokusmi overiť niektoré jej vlastnosti, riešením rôznych úloh ste si rozširovali obzor vašich poznatkov. Ak ste si chceli overiť, čo vám tečie z vodovodu, práve v tento deň ste mali jedinečnú príležitosť. Bola tu pre vás naša spolužiačka, ktorá počas celého dopoludnia robila orientačnú chemickú analýzu vzoriek vody.

Ak ťa naše aktivity zaujali a máš ďalšie nápady a chuť urobiť niečo pre to, aby naša škola nebola zelená len navonok, ale i zvnútra, tak neváhaj a príd' medzi nás!

Autor:
Peter
Tremko,
sexta

Vzlet

Strana 4

Vitajte u nás

Učitelia a študenti Gymnázia v Lipanoch si 29. 1. 2017 pripravili pestrý program pre všetkých tých, ktorí sa rozhodli nahliadnuť za brány našej školy. V programe bola zahrnutá prehliadka školy a účastníci Dňa otvorených dverí mali taktiež možnosť zapojiť sa aj do rôznych aktivít. Naše pozvanie prijali žiaci i učitelia zo susedných základných škôl i blízkeho okolia.

počuť a vyskúšať si, ako sa podáva prvá pomoc, zahrať si v telocvični športové hry, dozvedieť sa zopár zaujímavostí o hornotorysskom regióne, pozorovať a aktívne sa podieľať na pokusoch v chemickom laboratóriu a v učebni biológie, na chvíľu sa stať fyzikom či si zahrať piškvorky a poko-

Stretneme sa
v septembri!

Všetko sa začalo v ranných hodinách privítaním hostí našou pani riaditeľkou a krátkym hudobným programom, ktorý si pripravili žiaci kvarty. Musíme im uznať - boli dokonale zladení a hrali ako skutočná ľudová hudba. Potom už nasledovala samotná prehliadka školy, ktorá bola po organizačnej stránke dobre premyslená. Naši hostia sa v sprievode milých hostesiek pohybovali po škole a za dverami jednotlivých tried ich čakalo vždy niečo iné, originálne.

Účastníci DOD mali možnosť

chať sa absolventskými tabľami, na ktorých mohli nájsť svojich rodičov či súrodencov. Svoju činnosť im predstavila i študentská spoločnosť, v ktorej si študenti môžu na vlastnej koži vyskúšať, ako funguje reálny svet podnikania. Za inými dverami im naši spolužiaci ponúkli informácie o možnostiach štúdia v zahraničí. Super na tom bolo to, že to boli ich vlastné skúsenosti a zážitky.

Pripravený program bol pre väčšinu žiakov zaujímavý a zábavný, čo dosvedčuje aj fakt, že im dopoludnie v našej škole ubehlo veľmi rýchlo. Veľmi nás to teší a veríme, že s mnohými z nich sa stretneme na našich chodbách už 2. septembra.

Autor:
Rozália
Kaščáková,
3.A

Lepšie raz vidieť ako trikrát počuť

Dňa 14. marca 2017 sme sa my, triaci, vybrali na trojdňovú exkurziu. Keďže to bol náš posledný spoločný „výlet“, všetci sme sa obzvlášť tešili. Skoro ráno sme s veľkými očakávaniami nasadli do pripravených autobusov.

Naša prvá zastávka bola v sklárni vo Valaskej Belej. Bolo pre nás fascinujúce vidieť, ako sa z tečúceho skla pred našimi očami rodia nové poháre, vázy. Aj my sme si mali možnosť vyskúšať vdýchnuť beztvarej mase nové kontúry. Bol to úžasný pocit. Prišli sme však na to, že každé majstrovstvo potrebuje prax. Obrovské pece prekvapili naše oči a udivene sme hľadeli na šikovného majstra, ktorý tvaroval železo. Takto akosi som si vždy predstavovala Miesi-železo z rozprávky.

Ďalšia naša cesta viedla na degustáciu vína. S pocitom dospelosti sme sa prechádzali po vinárni a so zvýšeným egom sme si popíjali chutné červené víno a dodávali telu červené krvinky.

Keď sme večer dorazili do Bratislavy, navštívili sme divadelné predstavenie, ktoré bolo pre nás kultúrnym zážitkom. Nemohli sme si nechať ujsť ani potulky po nočnej Bratislave a krásne

každom kroku, objavovanie rýb a vodných živočíchov v oceanáriu a nakoniec obhliadka múzea vojny. To všetko bolo pre nás veľkým dobrodružstvom. A keďže k študentskému životu neodmysliteľne patrí zábava, nemohli

Dom na rohu
Kegelgasse bol
postavený v
rokoch
1983 - 1986
a navrhol ho
Friedrich
Hundertwasser

osvetlený Bratislavský hrad.

Po krátkej, ale akčnej noci sme na druhý deň vyrazili dobývať Viedeň. Romantická prechádzka okolo majestátného zámku kráľovnej Sissi, selfie na

sme nenavštíviť viedenský zábavný park Prater. Svet sme si tu obhliadali z každej strany a žalúdok nejedného z nás dostal poriadne zabrat.

K najnavštevovanejším pamiatkam Viedne patrí i dom na rohu Kegelgasse. A keďže je lepšie raz vidieť ako trikrát počuť, prišli sme si ho obzrieť zblízka. Krivá podlaha a stropy v ňom sú melódiou pre nohy, strecha je pokrytá zeminou s trávnikom a kvetmi, veľké stromy rastú priamo z izieb. Už len nahliadnuť do ich vnútra – ale to až niekedy nabudúce, keďže nás čakal ďalší bod programu – okienko do vysokoškolského života chemika.

Naše posledné kroky viedli do zábavného centra vedy, kde sme si mali možnosť vyskúšať rôzne vynálezy, logické i netradičné hry. Ved' napriek tomu, že už máme 18, drieme v nás zvedavosť malého dieťaťa.

Autor:
Natália
Skladaná,
3.B

„Načo je knižka,“ pomyslela si Alica, „ked' nemá ani obrázky...?“

Každý z nás, citlivých ľudských bytostí, hľadá občas únik z dusivej reality. Je na to mnoho spôsobov. Jeden z nich je aj zobrať knihu, skočiť do kráľickej nory a ocitnúť sa v krajine zázrakov ako Alica.

V našom živote nutne potrebujeme niečomu veriť. Je vlastne jedno čomu. Hlavne nech nás to posúva vpred a formuje naše lepšie ja. Niektorí veria Bohu, niektorí sebe, niektorí vesmíru, ale to neznamená, že pravdu má len jedna z týchto osôb. Majú ju všetky. Pretože fantázii sa medze nekladú a môžeme veriť v čokoľvek, keď máme pocit, že je to správne.

Takto je to aj s čítaním kníh. Každý si nájde niečo, čo mu vyhovuje. V každom jednom riadku človek hľadá aspoň slovíčko, s ktorým sa stotožňuje.

Preto sa ma nepýtaj, či je to dobrá kniha a o čom je. To by bolo viac ako len zbytočné.

Ne-
vidím

ju tvojimi očami.
Necítim ju tvojím srdcom.
Neprežívam ju tvojimi skúsenosťami.

Rovnako ako ty netušíš, akú stopu zanechala vo mne.

Občas je to len odtlačok pierka, niekedy stopa po bosej nohe cestovateľa, ale stáva sa aj to, že sa ti zrazu do duše otlačí celý svet a ty v tom momente niečo pochopíš. Dostaneš odpoveď. Presne tú odpoveď, ktorú si tak dlho hľadal, no ona akoby stále niekam unikala.

„Načo je knižka,“ pomyslela si Alica, „ked' nemá ani obrázky...?“ Verím,

že toto si nepomyslela len Alica, ale aj ty. Neboj sa. Aj ja som si v detstve položila túto otázku. Nechápala som, ako môže mamu baviť taká hrubá kniha, keď v nej nie je jediná ilustrácia. Hodila som ju späť na poličku nevediac, že v budúcnosti, keď sa naučím čítať, ju budem milovať.

Ach, obrázky. Čo sú to vlastne tie obrázky? Hotová predstava podsúvaná inou osobou. Je to vlastne celé o slobode. O tvojej slobode vytvoriť si v myšlienkach svoj vlastný svet. Daj si ho pokojne aj patentovať.

Tvoja predstavivosť formuje úžasné veci aj bez obrázkov. Väčšinou ignoruje tie, ktoré tam už sú, a vytvára nové. Lepšie. Podľa seba. A tvoja myseľ sa tým rozvíja.

Je to až neskutočné, ako sa slová menia na obrazy zlievajúce sa do jedného dlhého filmu, ktorého režisérom si jedine ty.

Chápeš? Ty vyberáš postavy, navrhuješ kulisy a to, čo držiš v rukách, je scenár. Keď toto pochopíš, zistíš, akú obrovskú máš v sebe moc. Tvoríš nové príbehy a objavuješ jedinečné svety.

Toto sa netýka len kníh, ale aj samotného života. Nikdy si nenechaj podsunúť cudziu predstavu o tom, kým by si mal byť, čo by si mal robiť alebo ako by si mal prežiť svoj život. Máš predsa vlastnú fantáziu. Si kniha bez obrázkov. Vyformuj si svoj život, aj keď si určite prejdeš podobnými búrkami ako postavy v príbehoch.

Máš v ruke pero, píšeš svoju vlastnú knihu a len ty rozhoduješ, čo sa na jej stránkach objaví a ako sa s tým vysporiadaš.

Lebo keď si budeš vedieť vytvoriť nádherné obrázky v obyčajnej zaprášenej knihe, ver tomu, že to dokážeš aj v reálnom živote.

Ty vyberáš
postavy, navrhuješ
kulisy a to,
čo držiš v
rukách, je
scenár.

Čítanie naše každodenné

Marec ako mesiac knihy sme začali oslavovať v roku 1955, kedy ho v bývalom Československu vyhlásili na počesť Mateja Hrebendu Hačavského. Cieľ bol prostý – chceli tak podporiť záujem o knihy. Už spomenutý Hačavský, šíriteľ slovenskej a českej knihy, napriek svojmu hendikepu – bol nevidiaci – pokračoval vo svojej vášni – zbieraní kníh. S marcom je ale spojený i inak. V tento mesiac sa narodil i zomrel. Do mesiaca knihy zapadol aj Týždeň slovenských knižníc. Pravidelne sa organizuje posledný týždeň v mesiaci a vyhlásila ho Slovenská asociácia knižníc v roku 1999. A pretože na našej škole čítame knihy radi (a nie iba v marci), položili sme našim študentom o nich pár zaujímavých otázok.

Ktorú knihu a prečo považuješ za tak dobrú a kvalitnú, že si myslíš, že by mala byť v školách povinne čítaná?

Autor:
Milena
Kaprálová,
sexta

Za mňa je to Bohatý otec, chudobný otec od Roberta T. Kiyosakiho a Sharon L. Lechterovej. Zaujímajú ma financie.
- Miro

Hovory od C.S. Lewisa pre každého, kto hľadá zmysel života. Kniha brilantne odôvodňuje prítomnosť Tvorcu vo svete.
- Janka

Určite Umenie jasného myslenia od Rolfa Dobelliho, pretože mať otvorenú myseľ je v dnešnej dobe takmer nevyhnutné.
- Miluš

Preferuješ čítanie tlačenej alebo elektronických kníh? Prečo?

Samozrejme, že tlačenej. Každá kniha má svoju dušu, môžeš ju cítiť cez jej vôňu, dať si ju večer pod vankúš...
- Nora

Ja som rozhodne za ekologickú variant – elektronické knihy. Je to moderné, praktické a veľmi pohodlné.

Autor:
Jana
Dudášová,
sexta

Vo farbe slnka

Ako býva dobrým zvykom, dňa 7. apríla 2017 sa naša škola zapojila do celoslovenskej zbierky Ligy proti rakovine. Deň narcisov je jedinečná verejnoprospešná zbierka a tento rok sa konala už po dvadsiaty prvýkrát. Na našej škole a v našom meste sme sa jej ujali my, žiaci sexty.

Navštívili sme všetky tunajšie školy a oslovili i ľudí v uliciach Lipian. Každý, kto si v tento deň narcis pripol na svoj odev, vyjadril týmto gestom podporu a spolupatričnosť s tými, ktorí bojujú s rakovinou.

Celkovo sa vyzbieralo viac ako 850 €. Ľudia boli veľkorysí a s radosťou prispeli svojimi eurami.

My sme radi, že sme aj takýmto spôsobom mohli pomôcť tým, ktorí to potrebujú.

Autor:
Júlia
Kromková,
4.A

Ked' sa podarí, bude to prekvapko

Skoro každý deň do školy chodí a usmieva sa na okolitý svet. Vždy je pripravená zlepšiť vám deň, keďže aj krátke stretnutie s ňou na školskej chodbe vám dokáže dodať nevídané množstvo optimizmu. Práve radosť, nadšenie z každého dňa či prirodzená inteligencia a záujem o písané slovo sú charakteristickými črtami študentky 3.B Natálie Skladanej. Viac sa o tejto nadanej intelektuálke dozviete po prečítaní nasledujúcich riadkov.

•V živote sme poháňa vpred, ale podľa mňa je to hlúpost, lebo keď človek pracuje v strese, nikdy nepodá taký výkon, ako keď je ľuďmi a často šťastný a spokojný. Preto je veľmi dôležité nájsť si spôsob, ako stres odbúrať. A situácie nie sú stresové, sú neutrálné. Je len na nás, či stresujeme alebo ostaneme v pohode. Je hádam jasné, že aj ja mám často problém byť v niektorých momentoch okej.

Som to ja - švihnutá, ale tak zdravo. Tiež robím kopec chýb, ale kto nie? Posúva nás to predsa vpred. Som dosť sebakritická a keď si niečo zaumienim, spravím to. Len škoda, že som si

•S tvojím menom je významne prepojená aj vlastná literárna tvorba. Nien v škole si sa stala overenou značkou. Dôkazom toho sú tvoje získané ocenenia - napríklad 1. miesto za prózu v II. kategórii a 2. miesto za poéziu v II. kategórii v rámci XXX. ročníka Literárnej Senice Laca Novomeského 2016. Odborníci hodnotia tvoju poéziu ako koncíznu, v próze oceňujú moment prekvapenia alebo prepájanie viacerých rovín. Inklinuješ viac k poézii či próze?

Venujem sa obom rovnako rada. Próza je top, lebo sa v nej dá neskutočne dobre vyšantiť a pohrať s rôznymi situáciami. Tam sa medze nekladú. V poslednom čase som sa našla najmä v poviedkach. Každá, ktorú napíšem, obsahuje nejakú pravdivú info z môjho života. K mojim obľúbeným patrí poviedka Záchod, v ktorej som si podala spolužiačku (spadol jej mobil do WC) a Dajme sa dole, ktorá ku koncu už nie je až taká vtipná, ale snažila som sa do nej dať nejakú tú životnú myšlienku. Samozrejme, venujem sa aj poézii, ale v nej som sa vybrala úplne iným smerom, než by ktokoľvek čakal. Zatiaľ ale neprezradím, aký smer to je, len pri znám, že ma to dosť posadlo. Keď sa

ešte nezaumienila dávať pozor na matike (smiech). Každý deň sa snažím byť lepšia, než som bola včera. Nie vždy to vyjde, ale aspoň idem večer spať s dobrým pocitom, lebo aj snaha sa cení. Mám rada inšpiratívnych ľudí. Vďaka nim viem, akým človekom sa chcem stať a snažím sa o to. Som pohodáčka, ale keď chytím nervy... to už je iná story. Vtedy je dobré utekať čo najďalej. ☺ Väčšinou ich ale vybijam behaním alebo schmatnem činky.

•Život v 21. storočí nám ponúka hrbu možností, no na druhej strane často zápasíme s problémami. Je niečo, čo v tvojom živote vyvoláva napätie? Považuješ stres za pozitívny faktor? Stres je pre mňa skôr negatívny faktor. Mnoho ľudí tvrdí, že práve stres ich

biela – čierna
(čierna)

deň – noc
(deň, lebo má 24
hodín)

ovocie – zelenina
(ananás)

kniha – film
(sfilmovaná
kniha)

pondelok – piatok
(piatok)

leto – zima
(leto)

Obľúbené:

- jedlo: mäso,
- kniha: niečo, čo nepustím z ruky, kým to nedočítam,
- film: Rýchlo a zbesilo 8, Jednotka samovrahov, Lucy a Transcendencia,
- školský predmet: telesná výchova

podarí, bude to prekvapko.

•**Zaujímavý je každý jeden z nás. Naskytá sa otázka, či sa aj ty často ocitáš v nečakaných situáciách, v nečakanom momente na nečakanom mieste.**

Počkať, počkať. Nečakaná situácia? A to je aká? Nikdy predsa nemôžem vedieť vopred, čo sa stane. A to je na živote predsa to najzábavnejšie. Už z princípu neverím na osud. Ľudia sa naň vyhovárajú hlavne vtedy, keď niečo nie je podľa ich predstáv a boja sa to zmeniť. Jednoducho si žijem svoj život moment za momentom a každý si, podľa možnosti, vychutnávam. A zaujímaví ľudia sú naozaj všade. Stačí len otvoriť oči. A hlavne srdce.

•**Snád' každý z nás má rebríček hodnot a podľa nich žije. Aký je ten tvoj?**

Prvou hodnotou, ktorú v živote zastávam, je šťastie/láska. Všeobecný liek na všetko od chorôb až po depresie, lepidlo vzťahov, kultúr aj náboženstiev, zmysel všetkého, čo robím. Dáva životu tú správnu „orechovú“ náplň. Ako by chutila tyčinka Snickers bez arašidov? Možno celkom dobre (aj keby sa strašne lepila na zuby), ale niečo by tam predsa

len chýbalo. To chrumkavé jadro. Základ. Snažím sa o pekné bývanie, nejaký ten majetok, rešpekt a tak, ale môže sa stať, že zo dňa na deň všetko stratím. Možno aj podporu ľudí, ktorých ľúbim. Vtedy zistím, či moje šťastie naozaj sídli v mojom vnútri alebo je len povrchné.

•**V školskom časopise sa venuješ módnej rubrike. Akú úlohu zohrávajú móda a obliekanie v tvojom živote?**

Móda? To je moja láska. Som dosť veľká nákupná maniačka. Stále mám rovnaký problém. Keď otvorím skriňu, vypadne na mňa kopa vecí, dobre že sa sa o to, aby v nich neutopím, ale aj tak si, dofrasa, nemám čo obliecť! Dosť veľká časť osobnosti sa dá vyjadriť tým, čo má človek na sebe.

•**Na záver zostáva tá najzákernejšia otázka. Ako by podľa teba mal vyzerat' ideálny muž, chlapec?**

Najdôležitejší je charakter a zmysel pre humor. Výzor je len bonus. Ideálny nie je nikto. To by bola neskutočná nuda a s dokonalým človekom by som sa cítila čudne, lebo ja sama mám kopec viem byť chýb. Život je predsa o tom super pociť a s t n á te, keď si zase o krok bližšie k svojmu v chatrči aj lepšiemu ja. Každý má nedostatky. Len vo vile. ☺ To že jedného dňa príde niekto a ty zrazu ale neznamená, že sa ne-

Autor:
Natália
Skladaná,
3.B

Stretnutie nádejných novinárov

V dňoch 28. a 29. apríla 2017 sa vo Zvolene uskutočnilo vyhodnotenie 22. ročníka celoslovenskej novinárskej súťaže stredoškôľakov a vysokoškôľakov Štúrovo pero 2017, do ktorej sa zapojilo 73 stredoškôľských časopisov a Vzlet bol takisto medzi nimi.

som. Pre tých, ktorí to nevedia, je to taká kovová rároha s niekoľkými kolesami a veľkými zrkadlami. Treba v nej dlho sedieť, takže z toho dosť bolí zadok, ale nádherná panoráma Slovenska tie rany veľmi rýchlo zhojí. Toľko k cestovaniu.

Vo Zvolene sme boli ubytovaní vo veľmi peknom internáte. Partia na izbe sme boli skvelá. To sa ukázalo najmä počas nočných hodín, ale detaily si už radšej nechám pre seba. Je vážne super, keď si sadnú ľudia z opačných kútov Slovenska, aj keď sme vlastne malá krajinka.

Počas dňa sme mali pripravený naozaj bohatý program. Významný podiel na realizácii tohto skvelého podujatia mala Nadácia televízie Markíza. Moderátorského slova sa chopil Patrik Herman, ktorý sa tohto podujatia zúčastňoval už ako študent.

My, študenti, sme mali jedinečnú možnosť komunikovať s profesionálnymi žurnalistami a osobnosťami pôsobiacimi v médiách, vyjadriť sa a obhájiť si svoj názor, čoho sa veľa študentov naozaj zapálene cho-

O ceste pilo. Myslím si, že Štúr by bol naozaj do Zvolena hrdý za toľko statočnosti a horlivosti sa príliš v jednej budove – v Krajskej knižnici rozpisovať Ľudovíta Štúra.

nebudem, Po besedách prebiehalo vyhodnocovanie školských časopisov, počas ktorého porotcovia (PhDr. P. Vítko, Mgr. P. Herman, Mgr. L. Diko) zhodnotili ich s touto súťažou napaúroveň, grafiku i výber a spracovanie dávajú oveľa tém v jednotlivých časopisoch. Napriek dôležitejšie tomu, že sme neobsadili popredné veci. Stačí priečky, musím povedať, že náš Vzlet len spomenúť, že sme obstal naozaj veľmi dobre.

Dojem som z toho celého mala perfektný. Všade tá pravá novinárska atmosféra, nové informácie, zaujímaví ľudia a bohatý program, ktorý určite stál organizátorov nemalo úsilie.

Toto skvelo zorganizované podujatie vrelo odporúčam každému, kto si myslí, že novinárčina bude súčasťou jeho života.

Autor:
Sophia Mi-
šenčíková,
kvarta

Spája nás rovnaký jazyk

V dňoch 18. 4. – 3. 5. 2017 sa žiačky nášho gymnázia - Monika Tremková a ja, Sophia Mišenčíková, zúčastnili

na koncertnom turné v Mexiku. Ako súčasť popradského husľového orchestra pod vedením Terezy Novotnej sme precestovali najkrajšie mestá Mexika - Celaya, Gomez Palacio, Ciudad de México, San Luis Potosi, Leon, Monterrey... Spolu sme odohrali desať koncertov s hodinovým profesionálnym programom, ktoré mali veľký úspech aj napriek neľahkým podmienkam tamjšej klímy. Publikum bolo skvelé. Na niektorých koncertoch sa zúčastnilo až tritisíc divákov. To svedčí o tom, že napriek tomu, že sme tak odlišní, spája nás rovnaký jazyk, ktorému všetci rozumieme, a tým je hudba.

Okrem príjemných povinností sme mali možnosť vidieť známe aztécke pyramídy, nádherné chrámy a divadlá so svojou typickou architektúrou. Taktiež sme mohli okúsiť ich tempera-

mentnú kultúru a ochutnať mexické jedlá.

Keď sme vyšli z letiska v Monterrey, všetko sa nám zdalo zaujímavé. Predsa len, na opačnej strane sveta je veľa odlišných vecí. Hneď prvý deň nás pobavil jeden vysmiaty Mexičan, ktorý spokojne ležal na vrchu nákladiaka prechádzajúceho cez centrum hlavného mesta. A takisto sme nerozumeli tomu, prečo všetci nosia dlhé nohavice, keď sme sa my roztápali ako kôpka jahodovej zmrzliny.

Navštívili sme i mesto Durango, ktoré je typické výskytom škorpiónov. Keď nám naša manažérka, ktorá je pôvodom Slovenka a žije už 15 rokov v Mexiku, rozprávala o svojej skúsenosti so škorpiónmi, nebolo nám všetko jedno. Našťastie, my sme sa s nimi stretli len na trhu, kde ich predávali ako suveníry. (Boli však všade, dokonca aj v lízadlách.)

Koncerty boli vyčerpávajúce, ale užili sme si ich. Našou najobľúbenejšou časťou bol prídavok – mexické ľudové piesne. Všetci vtedy začali výskať, tliekať a niektorí aj tancovať. Diváci boli srdeční a naše vystúpenie patrične odmenili nielen potleskom, ale i záujmom o účasť na spoločných fotografiách.

Krajina, ľudia, kultúra - to všetko bolo iné, nové, úžasné.

¡Muchas gracias!

Autor:
Júlia
Kromková,
4.A

V krajine národne hrdých

Mesto Kaluga sa nachádza 150 km od Moskvy, je to zároveň administratívne centrum Kalužskej oblasti. Kaluga je známa ako rodnisko kozmonautiky.

Možno to znie ako kliše, ale naše sny sa často do bodky naplňajú. Je to úplne prosté. Stačí tomu skutočne veriť. Stáva sa to práve vtedy, keď nečakáte (na) vôbec nič. A zrazu to príde. Zbalíte sa a už sa ide...

Ide sa do Ruska? Správa, ktorá nás zasiahla doslova ako blesk z jasného neba. Možnosť vycestovať do krajiny, ktorá je väčšia ako Pluto, by privítal každý študent ruštiny v našej škole s obrovským entuziazmom. Príležitosť zúročiť plodné hodiny ruského jazyka úplne pohltila našu myseľ. Začali sme na to permanentne myslieť aj v čase, keď to od nás nikto nečakal. Časom sa zo zástupu nadšencov vytvorilo duo. Dve študentky plné odhodlania, ktoré sa nevedeli dočkať prvého letu do oblasti jedenástich časových pásiem.

Už zajtra! Pocity päťročného dieťaťa, ktoré sa nevie dočkať vianočného stromčeka, sme okúsili deň pred odletom. Už len predstava, že od zajtra bude pre nás moskovský čas alfou a omegou, bola perfektná. Chýbalo len dostaviť sa na letisko do Bratislavy, odkiaľ sme

leteli s Víťazstvom. Keď do Ruska, jedine na „Pobede“. Dôvodom našej cesty bola účasť v „letnej škole pre talentovaných žiakov. „Летняя школа одаренных детей“ v meste Kaluga

Rusi sú
skutoční
patrioti,
povinne
maturujú
z ruskej
histórie
a pri slo-
vách ruskej
hymny ich
vôbec ne-
treba tíšiť.

Autor:
Denisa
Palgutová,
2.A

bola azda najpríjemnejším zakončením školského roka.

Do Ruska nás priletelo trinásť. Dva-
násť študentov z rôznych krajov Slo-
venska a pani učiteľka, ktorá výz-
namnou mierou prispela k realizácii
nášho pobytu. Dva týždne sme navšte-
vovali Gymnázium v Kaluge spoločne
s 80 ruskými študentmi. Každý deň za-
čínal prednáškou s významnou osob-
nosťou Kalugy (napr. minister školstva,
šéf spoločnosti Volvo pre danú ob-
lasť...). Vyučovacie hodiny trvali 60
minút a vybrať sme si mohli z pestrej
palety predmetov (dejiny Ruska, astro-
nómia, žurnalistika, psychológia, sveto-
vá geografia, dejiny literatúry...). Po-
bede prebiehali kreatívne aktivity, rieši-
li sme logické hry, absolvovali súťaže
v rusko-slovenských tímoch a pod.

**Zo začiatku som sa bála ruského
prijatia, no hneď prvý deň potvrdil,
že Rusi sú veľmi pohostinní
a ústretoví. S nadšením počúvali
o našom malebnom Slovensku
a vyžarovala z nich nezištná radosť
z medzinárodného kamarátstva.** Po-
čas víkendov nás čakalo množstvo ex-
kurzií. Išli sme po stopách Puškina, no
navštívili sme napríklad aj mliečnu far-
mu. Práve tam sme si mohli všimnúť
nezvyčajnú spätosť s prírodou a úctu
Rusov k pôde, k poľnohospodárstvu.

Pozoruhodné zaujímavosti

1. 73,56 % Ruska tvorí Sibír.
2. 6. jún (deň narodenia A. S. Puškina)
sa od roku 2010 z iniciatívy OSN slávi
ako Deň ruského jazyka.
3. Rusko a Amerika sú v najužšom bo-
de vzdialené len 4 km.
4. Pivo tu nebolo považované za alko-
holický nápoj do roku 2013.
5. Rusko je väčšie ako Pluto.
6. Popri Kanade, Mexiku, Indii a Izraeli
majú aj ruské bankovky označenie v
Braillovom písme pre nevidiacich.
7. Za cára Petra Veľkého existovala
„daň z brady“, ktorou chcel panovník
dosiahnuť kultúrnejší vzhľad obyvateľ-

Azda najemotívnejším výletom
a zážitkom bola exkurzia do Moskvy,
ktorá ma úplne ohromila. Napriek tomu,
že bol 26. jún a „príjemných“ 38 °C.
Páčilo sa mi aj moskovské metro, kto-
rým sa, podľa slov našej tútorky, každý
deň prepravuje deväť miliónov ľudí, a
teda viac ako v Londýne a New Yorku
dohromady.

Na čas a zážitky z Ruska určite ni-
kdy nezabudneme a sme obe veľmi ra-
dy, že sme mali možnosť zúčastniť sa
letnej školy. Ďakujeme tiež pánovi uči-
teľovi Kazimírovi za sprostredkovanie,
ochotu pri vybavovaní a kvalitnú prí-
pravu.

- stva.
8. 56% Rusov ľutuje rozpad ZSSR.
9. Bývalý ruský prezident Gorbačov
nahrал hudobný album plný ruských
romantických balád.
10. Ruské jazero Bajkal drží jednu päti-
nu sladkej vody sveta.
11. Ruská federácia je krajina jazier .
Ich počet prevyšuje počet 2,7 miliónov.
12. Na našom gymnáziu sa ruský jazyk
vyučuje od jeho založenia až doteraz
(60. rokov).

Zdroje: www.zaujimavysvet.sk,
www.refreshers.sk
<https://sk.wikipedia.org/wiki/Rusko>

Mal Jur Hronec pravdu?

Kladiem si otázku, prečo sa výkon počas desaťročí výrazne nezmenili. žiakov v školách oproti minulosti vidíte? Je to náhoda, alebo ak chcete, teľne mení, a to nie k lepšiemu. Je to príroda, zrejme áno. Niektorí sa však iba môj subjektívny pocit? môžu postaviť a argumentovať: Ale Každopádne to tak vidím a rozčuľuje povaha sa predsa nedá zmeniť! Majú ma to. Čo, hlúpneme? Sme lenivší ako síce pravdu, ale neuvedomujú si, že naši predkovia? Je učivo náročnejšie charakter sa zmeniť dá. A ten prezle-

(vďaka ŠVP by som tomu ale veľmi čený za povahu nám kazí celú rovnicu. neverila). V čom je teda problém? Skrýva sa za tým jedna konkrétna príčina?

Tolstoj v románe *Vojna a mier* píše: „Keď jablko dozreje a padne, prečo vlastne padá? Lebo existuje z e m s k á príťažlivosť? Lebo mu vyschla stopka? Lebo mu hnie dužina? Lebo je ťažké? Lebo

Ale premenná charakter predsa v rovnici nie je! Myslím si, že je to preto, lebo kedysi sa charakter formoval tým správnym smerom a povaha bola od neho dobre odlišiteľná.

A d n e s ? Neskrotenými rebelmi sa školy len tak hemžia. Žiaci sú naoko stresovaní množstvom učiva, no keď na to príde, vysvitne, že v porovnaní s minulosťou je súbor po-

doňho fúka vietor? Alebo preto, že ten chlapec stojaci pod ním, by si doň rád zahryzol? Nič z toho nie je jednoznačnou príčinou, ale všetko dohromady...“ Príčin je teda viac. Kde ich ale hľadať?

Podľa Jura Hronca (1881-1959), významného slovenského matematika a vysokoškolského profesora, sa dá výkon vo vyučovaní vyjadriť (zdanlivo) jednoduchou rovnicou.

$$V = c \cdot S \cdot I$$

V – výkon vo vyučovaní

c – vlastnosti učiteľa

S – schopnosti učiteľa a prax

I – žiakova povaha

Určite mi dáte za pravdu, že najviac s časom meniaci sa premenná je práve I. Vlastnosti, schopnosti a prax učiteľa sa

znatkov im na štúdium určených výrazne menší a žiaci samotní sú iba leniví. Teda ich charakter sa neformuje dobre a môžu mať povahu, akú chcú, vždy bude ovplyvnená ich postupne sa deformujúcim charakterom.

Snažme sa zlepšiť to, čo sa ovplyvniť dá a neriešme to, čo sa zmeniť nedá.

Jur Hronec to v časej svojej profesúry, keď boli charakter a povaha jeho študentov oddeliteľné tak dobre ako žltok od bielka, dobre vystihol. Aby nám jeho rovnica dala správny výsledok, musíme poznať čiru žiakovu povahu. Teda oddeliť charakter od povahy. A to sa dá jedine vtedy, ak bude charakter dobre formovaný. Čo z toho vyplýva? Žiaci, formujte svoj charakter a dajte stopku lenivosti a nezáujmu!

Snažme sa
zlepšiť to,
čo sa
ovplyvniť
dá a ne-
riešme to,
čo sa zme-
niť nedá.

Zdroj:
kronika
školy

Z kroniky úspechov

Čo vieš o hviezdach: J. Mizerák (3.B),
účast v celoštátnom kole

Florbal žiakov stredných škôl: - N.
Varholíková (3.A), M. Zreláková (4.B),
L. Cupráková (3.C), K. Robová (3.C), D.
Kucháriková (3.C), N. Slimáková (2.A),
M. Sabolíková (septima), S. Cifrová
(1.A), A. Kukučková (2.B), V. Cuprák-
ová (1.A) - 5. miesto v celoštátnom kole

KPúč k pevnosti: Z. Jurušová (kvarta),
P. Angelovič, J. Kušnir (1.A), M. Zrelá -
ková (4.B) - 4. miesto v celoštátnom
kole

Olympiáda v ruskom jazyku: J.
Kromková (4.A) - 3. miesto v krajskom
kole

Olympiáda v slovenskom jazyku: E.
Kazimírová (4.B) - 3. miesto v krajskom
kole

Dejepisná olympiáda: M. Kišeľová
(tercia) - 2. miesto v krajskom kole

Olympiáda ľudských práv: J.
Kromková (4.A) - 1. miesto za úvahu na
tému Rešpektovanie rozmanitosti kultúr
v kontexte slobody myslenia udelené
ministerstvom školstva

SOČ: J. Mizerák (3.B) - 3.miesto v
krajskom kole

Orbis Pictus Istropolitana Slovo: N.
Skladaná (3.B) - 2. miesto

Literárna Senica Laca Novomeského:
N. Skladaná (3.B) - 1. miesto v próze,
2. miesto v poézii

Literárny Kežmarok: N. Skladaná
(3.B) - 3. miesto

Súťaž o cenu Jána Červeňa: N.
Skladaná (3.B) - prémia za zbierku
povedok Totálny úlet

**Astronomický korešpondenčný
seminár:** J. Mizerák (3.B) - 1. miesto

**Výtvarná súťaž v rámci podujatia
Ruský film:** T. Terifajová (tercia) - 1.
miesto, A. Hubová (kvarta) - 3. miesto
D. Baricová (sekunda) - 3. miesto

Florbal žiakov stredných škôl: B.
Tomčík, E. Tobiaš, R. Petruš, M.
Kožuško (septima), L. Balužinský, A.
Osif, V. Bačinský (3.A), O. Pribol, M.
Lukáč (2.B), J. Kušnir, P. Angelovič
(1.A), F. Kol' (2.A) - 2. miesto v
krajskom kole

Atletika:

L. Kravcová (3.B) skok do diaľky - 2.
miesto, L. Cupráková (3.C) vrh guľou -
1. miesto, beh na 100 metrov - 3. miesto,
A. Andraško (sexta) beh na 3000 m - 3.
miesto, G. Kormoš (1.A) beh na 200 m
(3. miesto), O. Pribol (2.B) hod oštepom
- 3. miesto, A. Osif (3.A) beh na 800 m -
3. miesto v krajskom kole

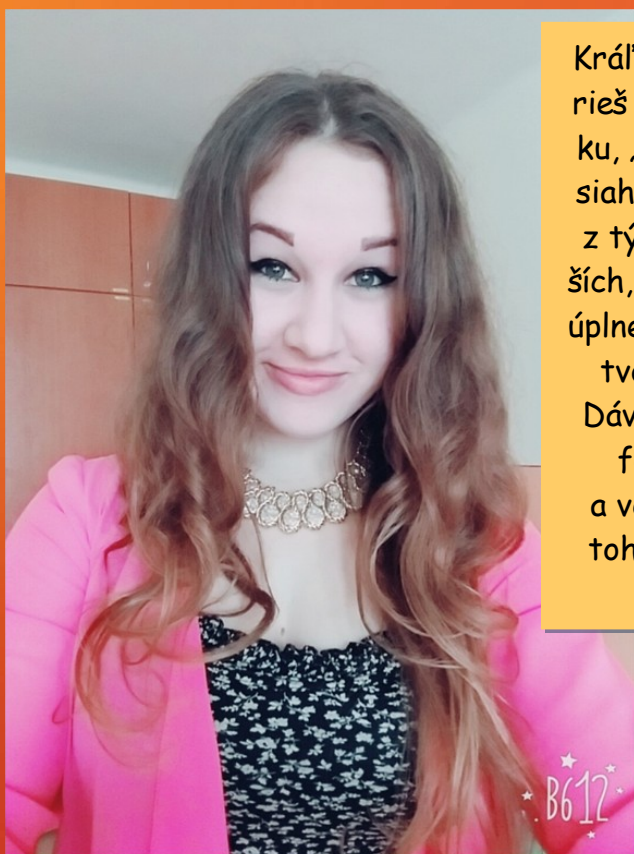
Výrazné doplnky

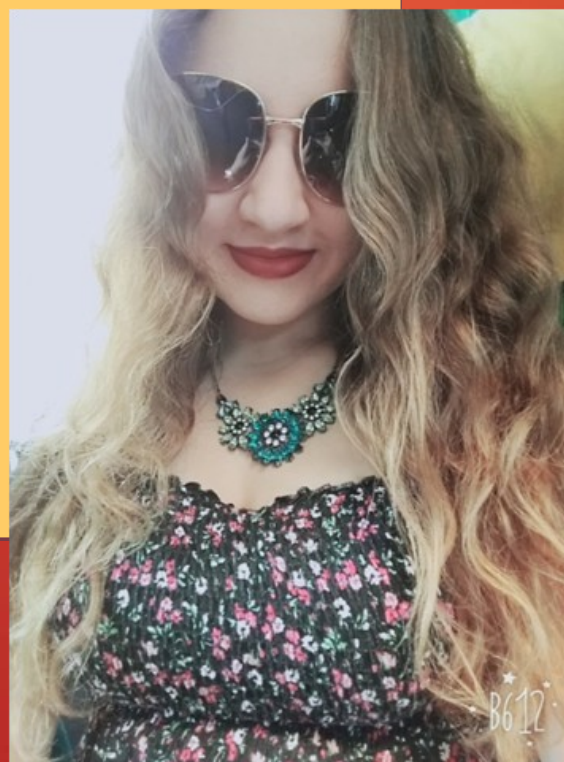
V tomto čísle Vzletu som sa rozhodla venovať doplnkom, ale keďže tých je strašaaašne veľa druhov, vybrala som tie najčastejšie, alebo vlastne tie, ktoré mám najradšej (aj tak sa sem nevošli všetky). Môžeš sa pokojne inšpirovať.

Keďže leto je už tu a s ním aj slnečné lúče, automaticky siahame po slnečných okuliaroch. Lenže aj tento typ doplnku sa dá nejako ozvláštniť, oživiť a vybrať presne podľa tvojho gusta.

Čo tak pozerieť sa na všetko cez farebné srdiečka? A keď si k nim skombinuješ aj rúž, tvoj štýl je na svete.

Kráľom doplnkov je náhrdelník. Či už si vyberieš nejakú retiazku, „obojok“ alebo siahneš po jednom z tých mohutnejších, vedz, že môže úplne zmeniť výraz tvojho outfitu. Dávaj si pozor na farby, vzory a veľkosť podľa toho, čo si k nim obliekaš.

K mojim najobľúbenejším doplnkom patrí reťaz. Pripadám si s ňou drsne. Môžeš si tiež vyberať z rôznych variácií: dlhú, kratšiu alebo dokonca trojitú, len si dávaj pozor pri tých kovových, nech si nevybiješ zuby, keď poskočíš.

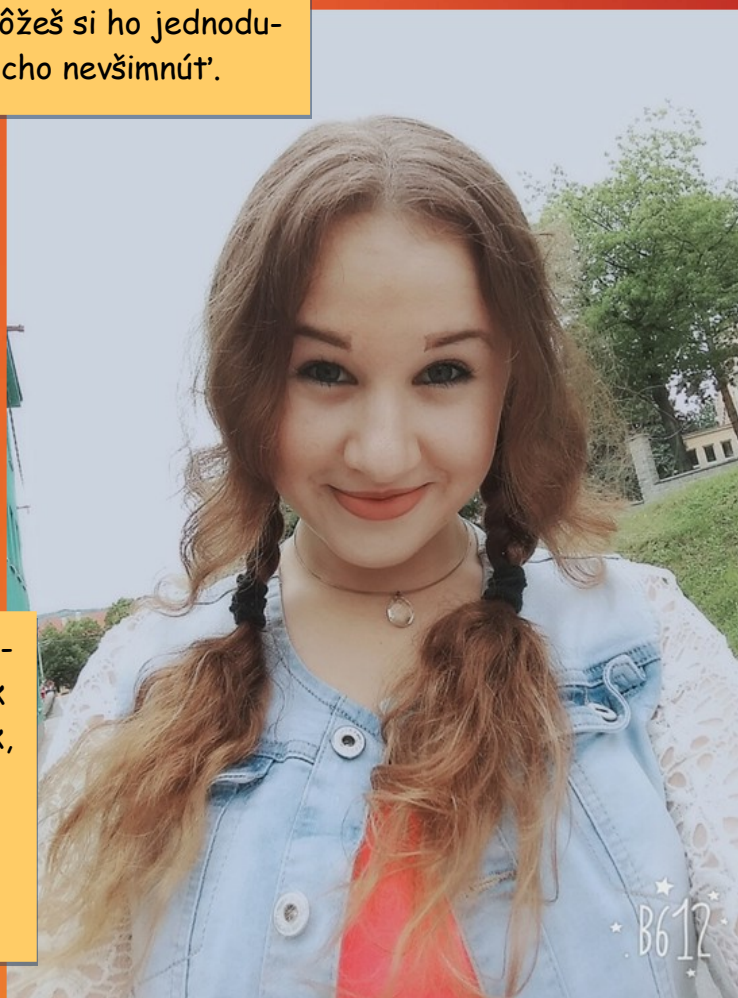
K najvýraznejším doplnkom istočne môžeme zaradiť klobúk. Je jedno, či letný slamený alebo mohutný jesenný. Keď má človek klobúk, nemôžeš si ho jednoducho nevšimnúť.

Autorka a modelka: Natália Skladaná
Fotograf: Anna Skladaná, Natália Skladaná

Teraz sa chytím výroku, že aj málo je niekedy veľa. V našom prípade aj malý šperk môže vyvolať veľký efekt, keď sadne tak, ako má.

Občas je práve tá jeho jednoduchosť a nenápadnosť úplne do očí bijúca a nápadná.

Autor:
Mária
Kromková,
2.A

Vytrvalý spoločník

Realita dnešných dní je takáto. Rozdeľuje nás toho veľa, spája čoraz menej. Existuje však čosi, na čom sa zhodnú naše protichodné názory. Odpor a nevôľa k daným jedincom. MU-CHÁM. Sú všade okolo nás. Stvorenia, ktoré nás dráždia už len svojou prítom-

nosťou na tomto svete. Nehovoriac o bezprostrednom a neželanom stretnutí. Pravdupovediac, konfrontácia s nimi naháňa husiu kožu snád' každému. Nutné zlo, ktorého početnosť sa s každoročnou zmenou počasia zväčšuje. Práve v tomto letnom období majú tieto otravné zvieratá raj na zemi. A kým si my lámeme hlavu nad tým, ako sa zbaviť nevítaného host'a, ony využívajú každý náznak našej nepozornosti. V rebríčku najkrutejších neprijemností, ktoré sú súčasťou bytia, im patria stopercentne popredné priečky. Tento hmyz nám doslova vyciciava krv a hrdo ho môžeme zaradiť do zástupu požíračov energie. Pri takých muchách naša trpezlivosť

prechádza krízovými stavmi. Vyzbrojení zbraňami najťažšieho kalibru si naivne myslíme, že im môžeme byť vyrovnanými súpermi. Žiaľ, aj v tomto prípade naše prvotné nadšenie zlyháva. Nastupuje sklamanie, ktoré nás oberá o pozostatky síl do ďalšieho boja. Každý deň muchy snovú plán B s nekalým účelom - napáchať čo najviac škody za krátky čas. Nainfikovať predmety, ktoré mali ostať v nepoškvrnenej čistote. Navyiac, chuderky muchy do svojej slovnej zásoby nestihli zaradiť slovíčko skromnosť, preto prichádzajú na ľudské teritórium so železnou pravidelnosťou.

Nenásytnosť. Tento pojem ich vystihuje asi najdokonalejšie. Vďaka tomuto sa na vlastnom území cítime ako cudzinci, ktorí žobru o milimeter voľného miesta. Vidina rýchlo získanej potravy im zahmlieva zdravý úsudok. Paradoxne, zvýšenou mierou prítulností sa z nepochopiteľných dôvodov bijú o našu priazeň. Mucha sa stala predmetom záujmu vedcov, literátov, detí i dospelých, ale zatiaľ nikto neprišiel s návodom, ako si ich podmaniť.

Všetko však závisí od uhla pohľadu. Napokon, veď my sami sme si s týmito nevinnými zvieratkami dosť podobní. Vďaka zníženej dávke inteligencie si často neuvedomujeme, že sme niekde navyše. Neodbytné bežíme za svojimi snami, ktorých miera reálnosti sa rovná šanci stretnúť mimozemšťana. Nebuďme však zvery! Rešpektujme potreby týchto jedincov, ktorých často inak ako „háved“ ani nenazveme. Možno sa z nás nestanú milovníci fauny, ale pochopme, že každý tvor na modrej planéte má svoje jedinečné poslanie, miesto pod slnkom. Aj keď je to momentálne možno vaša polievka. Veď aj muchy majú svoje muchy.

Autor:
Natália
Skladaná,
3.B

Z poetickej dielne

ohňom
sa skúšajú
krídla volaviek
utopených
v твоjich slzách

ó volavka
koľko peria si už stratila
koľko krvi ti tieklo po hla-
ve
koľko druhov si videla pa-
dať

len pre ten pocit
ten pocit slobody
že neumrieš
aj keď tvoje telo umrie

ohňom
sa skúšajú
krídla volaviek

jedného dňa vstal
a volal sa Život
a ľudia ho dohrýzli
ohnivým železom

jedného dňa vstala
a volala sa Láska
a ľudia ju znásilnili
a predali peklu

jedného dňa vstalo
a volalo sa Svetlo
a ľudia spravili tmu
lenže ono neprestalo
svietiť

v zhone šialencov
krvilačná túžba
ktorej ovocie
ešte nikdy nikto nevidel
dozrieť

a len tvoj nenávistný
dych
nakoniec zhasne
vlastnú sviecu

v jazerách
pláva tisíc hláv
ponorených
skoro až po oči

vidia, no tvária sa, že sú
slepé
počujú, no tvária sa, že
sú hluché
rozprávajú, lenže pery
majú vo vode

bud' tým, kým chceš byť
keď nevieš, kým chceš
byť

nežiješ
kým ti stačí
nos tesne nad hladinou

Autor:
Ján Havřila,
1.A

Teším sa z maličkostí, teším sa z vás,
teším sa z dobrých ľudí,
teším sa z krás.

Teším sa, že každý deň môžem
žiť ako chcem,
teším sa, že realita môže byť môj napl-
nený sen.

Teším sa, že svet je plný láskavých
ľudí, teším sa, že nikto z nás po ňom
sám neblúdi.

Teším sa, že aj malá lienka domov má,
teším sa, že nikto z nás hlad a biedu
nepozná.

Teším sa, keď ráno vtáčence štebocú,
teším sa, že detské ústa veselo
džavocú.

Teším sa, keď chlap konečne svokru
spozná,
teším sa, keď zistí, že nie je až tak
hrozná.

Teším sa, že každý nový deň
je tu pre nás,
teš sa aj ty a čo ťa nepáli, nehas.

Teším sa, že ty k dobrému meníš sa.
A čo ty?
Z krásneho sveta tešíš sa?

